

Liturgie voor de dienst van zondagmiddag

20 juni 2010 in de Kijfhoekkerk

VOORBEREIDING

Aanvangslied:	Psalm 27:1 en 7
Stilgebed	
Bemoediging en groet	
Klein Gloria	Klein Gloria
Verootmoedigingsgebed	
Woord van vergeving	
Lied:	Gezang 460:1 en 2
Geloofsbelijdenis, gesproken	
Lied:	Gezang 399:1
Gebed om verlichting met de Heilige Geest	

DIENST VAN HET WOORD

Schriftlezing:	2 Timoteus 1:1-14
Lied:	Evang. Lb. 186:1 en 3
Preek	
Lied:	Gezang 235:1 en 2

DIENST VAN DE GEBEDEN EN GAVEN

Dankgebed, voorbeden, stil gebed, onze Vader	
Inzameling van de gaven	
Slotlied	Evang. Lb. 82:1,2 en 3
Zegen, gezongen amen	Gezang 456:3

Schriftlezing: 2 Timoteus 1:1-14

- 1 Van Paulus, apostel van Christus Jezus door de wil van God, gezonden om de belofte te verkondigen van het leven in eenheid met Christus Jezus.
- 2 Aan Timoteüs, mijn geliefd kind. Genade, barmhartigheid en vrede van God, de Vader, en van Christus Jezus, onze Heer!
- 3 Telkens als ik je in mijn gebeden noem, elke dag en elke nacht, dank ik God, die ik net als mijn voorouders met een zuiver geweten dien.
- 4 Als ik aan je tranen denk, verlang ik ernaar je terug te zien; dat zal me met vreugde vervullen.
- 5 Ik denk vaak aan het oprechte geloof dat je grootmoeder Loïs en je moeder Eunike hadden en dat - daarvan ben ik overtuigd - jij nu ook hebt.
- 6 Daarom spoor ik je aan het vuur brandend te houden van de gave die God je schonk toen ik je de handen oplegde.
- 7 God heeft ons niet een geest van lafhartigheid gegeven, maar een geest van kracht, liefde en bezonnenheid.
- 8 Schaam je er dus niet voor om van onze Heer te getuigen; schaam je ook niet voor mij, die omwille van hem gevangen zit, maar deel in het lijden voor het evangelie, met de kracht die God je geeft.
- 9 Hij heeft ons gered en ons geroepen tot een heilige taak, niet op grond van onze daden, maar omdat hij daartoe uit genade besloten had. Deze genade was ons al vóór alle tijden gegeven in Christus Jezus,
- 10 maar nu is ze bekend geworden doordat onze redder Christus Jezus is verschenen, die de dood heeft vernietigd en onvergankelijk leven heeft doen oplichten door het evangelie.
- 11 Van dit evangelie ben ik verkondiger, apostel en leraar;
- 12 daarom moet ik dit alles ondergaan. Maar ik schaam mij niet, want ik weet in wie ik mijn vertrouwen heb gesteld en ben ervan overtuigd dat hij bij machte is om wat mij is toevertrouwd te bewaren, tot de grote dag aanbreekt.
- 13 Neem als richtsnoer de heilzame woorden die je van mij hebt gehoord, houd vast aan het geloof en aan de liefde die in Christus Jezus zijn.
- 14 Bewaar door de heilige Geest, die in ons woont, het goede dat je is toevertrouwd.

Hij heeft ons gered en ons geroepen tot een heilige taak, niet op grond van onze daden, maar omdat hij daartoe uit genade besloten had. Deze genade was ons al vóór alle tijden gegeven in Christus Jezus.

Gemeente van onze Here Jezus Christus, als we aan Paulus denken dan zien we hem misschien vooral als een leraar. Als iemand die haarfijn uit de doeken kan doen hoe het nou zit met het geloof en met Jezus. Maar zien we Paulus ook als iemand die als een herder iemand troosten kan? Dat Paulus ook een echte herder was die diep bewogen was met anderen blijkt op vele plaatsen in zijn brieven. Zo ook hier in de 2^e brief aan Timoteus. Hij verkeerde op het moment dat hij deze brief schreef waarschijnlijk in gevangenschap te Rome. Volgens de legende is Paulus samen met Petrus daar ook gekruisigd.

Paulus begint zijn brief aan zijn medewerker Timoteus heel opmerkelijk door over zijn missie te spreken. Ik ben gezonden om de belofte te verkondigen van het leven in eenheid met Christus Jezus. Wat is dus de evangelieverkondiging? De belofte van een leven in eenheid met Jezus Christus. Dat is de goede boodschap waar alles in zit. Want als je in eenheid met Jezus leeft ben je een verlost en bevrijd mens, dan zijn je zonden vergeven, dan heb je eeuwig leven ontvangen. Dan heb je de zekerheid van het geloof gevonden, de blijdschap en de kracht om kind van God te zijn.

Eenheid met Christus, als je dat bereikt heb je het doel waarvoor je geschapen bent bereikt en die eenheid wordt ons beloofd. Die we mogen ontvangen door de genade, barmhartigheid en vrede van God de Vader en van Jezus Christus onze Heer. Het is dus een belofte die we ontvangen, niet doordat wij ons best doen, maar uit genade en barmhartigheid. Uit vrije verkiezing van God. Je bent gelukkig te prijzen als je de eenheid met Christus in je leven ervaart, dat hij jouw Heer is en als je weet dat Hij altijd bij je is om je leven te leiden, om je te helpen en troosten. Als je weet dat niets of niemand je van zijn liefde kan scheiden. Het is de Heilige Geest die deze eenheid met Christus aan uw en mijn hart wil verzegelen.

Paulus begint met die troost zijn brief aan Timoteus en van zijn trouwste en hardwerkendste medewerkers. En de volgende troost die Paulus noemt is dat hij Timoteus meedeelt dat hij voortdurend voor hem bidt, dag en nacht. En dat hij door aan Timoteus te denken ook steeds weer God moet danken voor Timoteus. Als dat geen warm bad is waar Timoteus in wordt gedompeld.

Die bemoedigende woorden zijn kennelijk nodig want uit de eerste brief van Paulus aan Timoteus weten we dat deze jonge man heel wat te verduren heeft gehad van dwaalleraren en anderen die een beetje geringschattend naar hem keken. Paulus heeft het over de tranen van Timoteus. Die tranen kunnen te maken hebben met het feit dat Paulus nu gevangen zit en hij zijn leiding en hulp zo mist. Tranen misschien ook vanwege een vonnis dat al over Paulus is uitgesproken. Hoe moet het straks zonder mijn leermeester als ik er alleen voor sta en niet op Paulus meer kan terugvallen. Ik ben nog zo jong en onervaren.

Toch spreekt Paulus de hoop uit Timoteus nog een keer te zien. Ik verlang ernaar je terug te zien, dat zal me met vreugde vervullen. Paulus heeft het over zijn voorouders die God hebben gediend en dat hij dat in navolging van hen nu ook doet. En hij zegt dat met het oog op de moeder en oma van Timoteus. Paulus moet vaak terugdenken aan het oprechte geloof van de grootmoeder Lois en de moeder Eunike van Timoteus. Beiden zeer oprecht gelovige mensen. En Timoteus heeft datzelfde oprechte geloof.

Hoe belangrijk kan een moeder en een oma zijn in het doorgeven van het geloof! Houdt ze daarvoor in ere als ze dit oprecht hebben geprobeerd naar hun beste kunnen en weten! Die verwijzing naar deze twee belangrijke mensen in het leven van Timoteus is niet onbelangrijk. Dat komt nog weer terug als Paulus Timoteus opwekt om vast te houden aan hetgeen hij geleerd heeft, welbewust van wie hij het geleerd heeft. Van kindsbeen aan is Timoteus onderwezen in de Schrift. Dat moet hij vasthouden. Als het moeilijk wordt denk dan maar eens terug aan de woorden van je oma en moeder. Licht daar niet voor velen de basis van ons geloof, in onze kinderjaren bij moeder op schoot die de verhalen vertelde.

Zo zijn er misschien ook in uw of jouw leven ook wel mensen aan wie je het geloof te danken hebt, die in dit opzicht veel voor je betekend hebben toen u of jij kind was. Maar er is meer. Er is ook een moment gekomen dat Timoteus op eigen benen kwam te staan, ja zelfs in de bediening van evangelist werd gesteld. Toen kwam die dag waarop het vuur van de Geest in alle hevigheid ook in Timoteus hart en leven ging branden en hij mocht ervaren dat hij onder handoplegging een speciale gave van God ontving om God mee te dienen. De gave om evangelist te zijn, samen met Paulus en anderen te staan voor de verbreiding van het evangelie.

Paulus herinnert Timoteus aan die dag. Denk niet alleen terug aan degenen die je het geloof hebben bijgebracht, die de basis hebben gelegd, denk ook terug aan die geweldige dag waarop je in je bediening werd gesteld en de Geest zo sterk aanwezig was. Probeer daar nieuwe kracht uit te putten. Houdt het vuur brandende in je leven. Het is soms goed terug te denken aan hoogtepunten in je geestelijk leven. Misschien wel de dag waarop u of jij belijdenis deed of bevestigd werd in een ambt. Aan momenten waarop u God heel dichtbij voelde. God wil nog steeds die nabijheid schenken, God staat nog steeds klaarstaat met zijn Geest om ons te bemoedigen en te helpen.

De Geest is ons immers gegeven om voor altijd bij ons te blijven. Ik zal jullie niet als wezen achterlaten had Jezus gezegd bij zijn hemelvaart. Je kunt je ouders en grootouders verliezen. Je kunt jezelf verweesd voelen als vertrouwde mensen om je heen wegvallen die een steun voor je waren. Maar de Geest is gekomen zodat we niet als wezen zouden achterblijven. Als Paulus er straks niet meer is, moet Timoteus ook weer verder. Want Paulus was een geestelijke vader voor Timoteus. We hebben allemaal wel een geestelijke vader of moeder die ons het geloof heeft bijgebracht. Maar er komt een dag dat je zonder hen verder moet. Dan heb je de Geest helemaal nodig. De Geest van kracht, liefde en bezonnenheid. Daar kun je het goed mee uithouden in deze wereld.

Maar als belangrijke personen om je heen wegvallen, zoals in Timoteus geval zijn grootmoeder Lois en moeder Eunike en straks zijn geestelijk vader Paulus, dan valt er iets weg waar je altijd op terug kon vallen, mensen die je altijd om raad kon vragen. En dat kan je onzeker maken. Hoe moet ik verder, nu mijn vader, moeder, man of vrouw er niet meer is, of die goede vriend of vriendin, die ik helemaal vertrouwen kon en waar ik zo'n steun aan had in mijn geloof? Dan mis je vertrouwde rugdekking, mensen die je steunden door dik en dun. Mensen die je om raad kon vragen.

Maar zegt Paulus: Timoteus, je hebt niet een Geest van lafhartigheid ontvangen, maar van kracht, van liefde en van bezonnenheid. Met die Geest moet je het doen. Hij zal je helpen. Schaam je niet om van de Heer te getuigen en schaam je ook niet voor mij die ter wille van Hem gevangen zit. Paulus wist wel waar het zwakke punt van Timoteus zat. Het zat hem niet in zijn geloof. Hij had een oprecht geloof, maar Timoteus leek door alle verlies een beetje zijn vertrouwen te hebben verloren in zijn kunnen. In de dingen die God hem had toevertrouwd, de gaven die hij onder handoplegging had ontvangen.

Is het niet de ervaring van velen dat als je op een belijdeniscatechisatie zit en je eindelijk zover bent dat je je jawoord kunt geven dat je op de toppen van je geloof staat. Maar na die prachtige dag wordt je aangevallen en na verloop van tijd loop je de kans dat het allemaal wegzakt. Dat je ontdekt ik ben niet meer zo krachtig gelovig als vroeger. Het lijkt wel of het weggevloeid is. Soms hoor ik wel eens dat mensen ook minder over hun geloof durven te praten dan vroeger.

We moeten telkens weer terug naar de bronnen van ons geloof om niet in een geest van lafhartigheid te vervallen en het erbij te laten zitten in ons getuigenis naar anderen. Je moet je telkens weer laten voeden door Gods Woord en laten vullen met, Gods Geest om het geloof te behouden en uit te kunnen dragen. Dat gaat niet vanzelf, je heb de Geest als je die eenmaal ontvangen hebt niet op zak. We moeten telkens weer opnieuw bidden om de Geest en zijn kracht, om zijn troost en bemoediging, om zijn hulp en bijstand.

Paulus laat Timoteus zien dat er niets is waarvoor hij zich hoeft te schamen. Paulus gevangenschap staat immers geheel in het teken van het lijden omwille van de Heer, omwille van het evangelie. Het hoort erbij als je Jezus echt wilt volgen. Jezus volgen kan lijden met zich meebrengen. Het kost je altijd iets, of soms kan het zelfs je leven kosten. Schaam je er niet voor, dat ik jou geestelijke vader gevangen zit. Blijf getuigen met de kracht die God je geeft.

Hij heeft ons gered en ons geroepen tot een heilige taak. Niet op grond van onze daden maar omdat Hij daartoe uit genade besloten had. Timoteus zie het maar als genade van God, genade die ons al voor alle tijden gegeven is in Christus Jezus. Al voordat jij geboren was had God al een plan met jouw en mijn leven. Dat hebben wij niet bepaald, dat heeft God bepaald, voor alle tijden in Christus. God wist het allemaal allang wat Hij zou gaan doen met jou en mij, lang voor wij geboren waren. Hij had allang besloten jou en mij te redden en te roepen tot een heilige taak. Niet vanwege onze verdienste, maar op grond van zijn verkiezende liefde heeft Hij ons gered en geroepen. Dat is genade.

God had allang de werken toebereid waarin wij zouden wandelen. Die levenstaak van God ligt allang voor u, voor jou en mij klaar. We hoeven het alleen maar op te pakken in een Geest van kracht, van liefde en bezonnenheid. Zit dan niet lamleidend neer. We zijn geen stok of een blok, maar in Gods liefde uitgekozen om de werken te doen die Hij voor ons heeft toebereid. God heeft een plan met uw, met jou en mijn leven en dat wil Hij ten uitvoer brengen. Hij heeft voor u, voor jou en mij een heilige taak.

Maar je kunt die taak niet volbrengen zonder zijn Woord en Geest, zonder zijn kracht en liefde, zonder bezonnenheid en leiding door zijn Geest. Het is zo geweldig die genade. Want Gods genade voor ons was er al van eeuwigheid lang voordat wij geboren waren. Voor alle tijden, voordat er zelfs maar een begin van tijd was waren die dingen al in Gods gedachten, zijn redding en zijn roeping voor u, jou en mij. Wat een wonder van genade dat hij onder miljoenen u, jou en mij in het oog en hart heeft, zelfs voor wij bestonden.

Die genade is nu bekend geworden doordat onze Redder Christus Jezus is verschenen. Hij was er dus al van eeuwigheid bij de Vader, maar Gods genade is nu verschenen toen Jezus als redder naar deze wereld kwam. En Hij heeft de dood vernietigd en het onvergankelijk leven laten oplichten door het evangelie.

Timoteus, en vult u uw eigen naam maar in, je hoeft niet bang te zijn, je hoeft je niet te schamen naar anderen toe, die niet geloven of die het geloof belachelijk maken. Want Hij heeft u, jou en mij gered en ons geroepen tot een heilige taak. Je mag onderdeel zijn van dat grote reddingsplan van God met de wereld. De verkondiging van het evangelie dat de dood in Christus teniet is gedaan. Dat er onvergankelijk leven is voor wie maar geloven wil. Met die blijde boodschap mag je de wereld in. Dat is uw, jouw en mijn roeping.

Stop met je tranen Timoteus. Het is om dit evangelie dat ik dit alles moet ondergaan. Het Koninkrijk van God komt niet zonder tegenstand. Er zal altijd weerstand zijn als je met anderen over je geloof wilt spreken. Dat moet je niet vreemd vinden en daar moet je je niet voor schamen. Je bent gered en een koningskind. Voor wie zou je bang moeten zijn? Hebben we niet dikwijls een geest van lafhartigheid? We zouden veel meer in de vrijmoedigheid moeten gaan staan, omdat we weten dat wat er ook met ons gebeurt, smaad en hoon, we een heilige taak en roeping hebben, en God sterker is dan dat alles.

Eenmaal breekt Zijn grote dag aan. Vol vertrouwen mogen we nu al weten verkoren en groepen kinderen van Hem te zijn. We hebben niets te vrezen, want God is altijd meerder dan wie ons tegenstaan. Laten we daarom zoals Paulus Timoteus aanbeveelt vasthouden aan het geloof en aan de liefde die in Christus Jezus zijn. Door de Heilige Geest bewaren het goede dat je is toevertrouwd. Vergis u niet dat bewaren is niet iets passiefs. Bewaren is in de bijbel altijd een actieve bezigheid van overwegen, jezelf bezinnen en het evangelie in praktijk brengen. Je roeping verstaan uit dankbaarheid voor je redding. Je bent immers gered om anderen te redden, amen.